

Comunitatea Internațională a
Oamenilor de Afaceri ai
Evangeliei Depline

**Moartea! Este
sfârșitul, sau
este doar
începutul?**

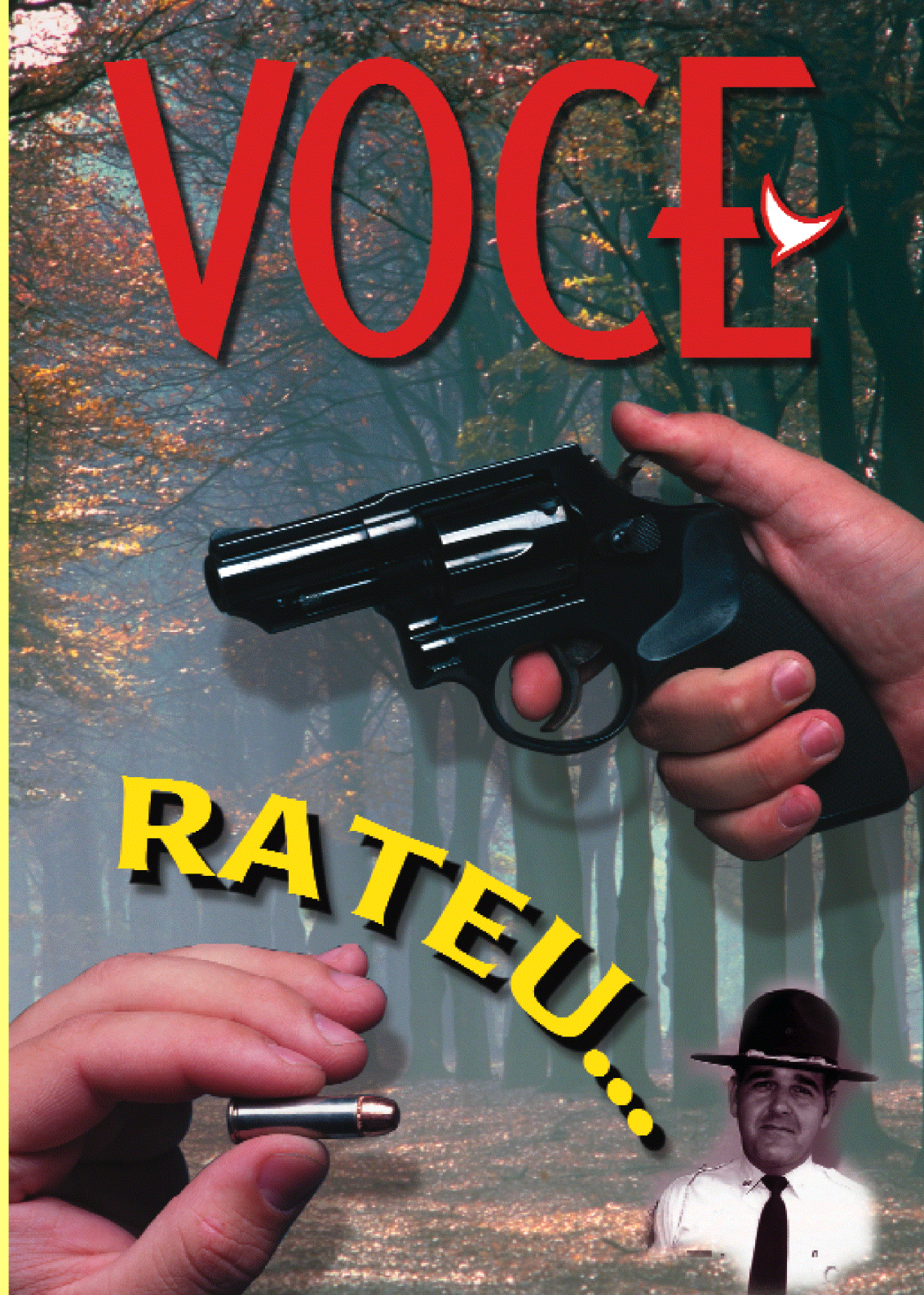
*În acest număr al
revistei Voce, sunt
mai multe mărturii ale
unor oameni care au
fost aproape de
moarte. În fiecare din
cazuri, ei au descoperit
ceva important în
cea ce privește
"Viața"!*

Pentru alte informații, vă rugăm să ne contactați la adresa cea mai apropiată.
Nu lăsați această revistă să zacă. Dăruți-o unui prieten!

ROM. NR. 974

VOCE

RATEU

Experimentând 2 prezența lui Dumnezeu!

Sfârșitul inferiorității 3
Jean Luc Dussaud,
Les Salles Du Gardon, Franța

Rateu... în mașina 4
James Rackley,
Texas, USA

Adrese de contact 9

Fără frică de moarte 10
Jim Sepulveda

Comandați revista 14 Voce

O notă importantă 15

Datoria mea a fost plătită 16
Kumar Swamy,
Surrey, Anglia

Ființa cea mai bună 18
Mișkolczi Coloman,
Oradea, România

Cine suntem noi? 19

Bruno Berthon

Experimentând prezența lui Dumnezeu!

Comunitatea Internațională a Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline, este o comunitate internațională a oamenilor de afaceri Creștini, care caută să lucreze împreună spre beneficiul tuturor celor ce ne înconjoară. Organizația atinge în prezent peste 150 de națiuni, și este în continuă creștere.

Suntem oameni care avem experiențe personale cu Dumnezeu, și mărturisim lucrul acesta în locuri publice. Astfel, creștini din diferite zone culturale, provenind din cele mai diferite medii religioase, se adună împreună la întrunirile noastre, și împărtășesc modul în care Dumnezeu se mișcă supranatural în viețile lor. Peste tot în jurul nostru, vedem oameni căutându-și sensul în viață. Cu aceste lucruri în minte, am putea noi să ținem aceste lucruri doar pentru noi?

Noi nu vorbim despre teorii sau idei noi, dar prezentăm ceea ce trăim – modul în care prezența lui Isus Cristos în noi aduce o viață abundentă și plină de rod.

În această revistă, veți citi povestea unor oameni obișnuiți, care au trăit experiențe extraordinare. Azi sunt milioane de creștini ca ei, dintre care unul poți fi și tu.

Bruno Berthon
Vice Președinte Internațional

Sfârșitul inferiorității

Jean Luc Dussaud
Les Salles Du Gardon, Franța

Botezul sorei mele, mi-a atras atenția în mod deosebit. Deși cunoșteam multe despre Dumnezeu, până la acea dată nu am fost un creștin convins. După ce ea s-a botezat, mi-a vorbit despre Dumnezeu, ca fiindă vie, care dorește să întrețină o relație personală cu mine. Nu a fost nimic spectaculos, dar am plecat din locul acela, convins că Dumnezeu există.

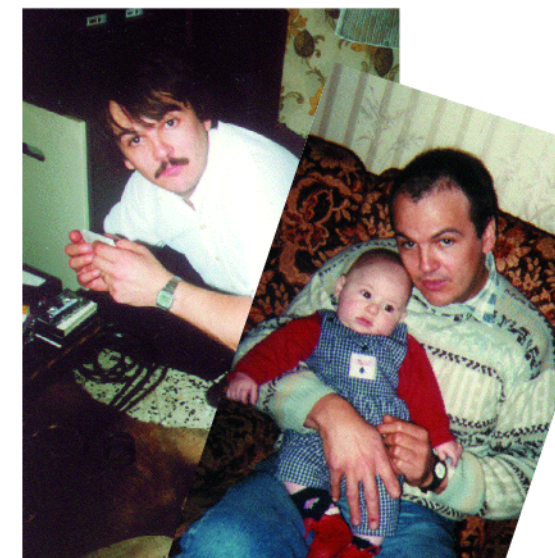
Deasemenea ea mi-a vorbit despre vindecare. În urmă cu câțiva ani am avut o cădere nervoasă. Acum după rugăciuni, Dumnezeu a început să mă elibereze din depresia mea și problemele cu nervii. A fost o vindecare treptată, până când în sfârșit am încetat să mai iau medicamente și să întrerup terapia. Dealungul acestui proces, golul meu sufletesc și sentimentul de inferioritate a început să dispară.

În același timp am întâlnit un om care era membru al Comunității Internaționale a Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline (FGBMFI). El era un creștin dedicat, care căuta voia lui Dumnezeu în fiecare lucru pe care-l făcea. El mi-a vorbit despre experiențele pe care le-a avut la întrunirile FGBMFI. În mod clar, eu aveam nevoie de ceea ce acest om avea.

La un moment dat, Dumnezeu mi-a arătat că aș putea fi eliberat de sentimentul meu de inferioritate dacă aș vorbi în public despre ceea ce a făcut El în viața mea. Fiind crescut într-un climat de «prea multă

grijă», eram foarte închis, introvertit și foarte nesigur. Încetul cu încetul, Isus mi-a descoperit dragostea Lui pentru mine, că sunt copilul Lui și am valoare în ochii Lui. Dumnezeu mi-a arătat că dragostea Lui nu este bazată pe ceva anume ce trebuie făcut, ci este necondiționată.

Cel mai important pas pentru oricine are nevoie de acest fel de vindecare, este să te deschizi în fața lui Isus Cristos. Aceasta înseamnă să-ți încredințezi viața lui Isus Cristos și să-l lași pe El în controlul vieții tale. Aceasta nu înseamnă o ascultare oarbă de orice voce. Dumnezeu nu va face niciodată nimic înafara Cuvântului Lui. Oricâte ori cred că Dumnezeu îmi spune ceva, verific dacă acele cuvinte sunt în concordanță cu Biblia? ●

Era pentru a treia oară în cariera mea de ofițer al forțelor de ordine, când conduceam mașina în sectorul izolat al districtului pe care-l patrulam. Am oprit motorul și stația radio, și am meditat la soarta celei mai mizerabile ființe pe care am cunoscut-o vreodată: eu.

Mai fusesem în acest loc de două ori, intenționând să termin cu această persoană, James Rackley. Dar în această zi, în care priveam înapoi la viața mea mizerabilă, am găsit că acolo era un factor nou ce trebuia luat în seamă.

În realitate nu era un factor nou. Era ceva ce mă urmărea încă din ziua aceea din 1956, când am părăsit biserica pe care o păstora tatăl meu, înjurându-l pe Dum-

nezeu și scuipând treapta din față a bisericii. Am jurat că atâta timp cât voi trăi, nu voi mai pune piciorul în interiorul unei biserici. Am spus că "dacă există Dumnezeu, eu nu doresc de loc să am de a face cu El."

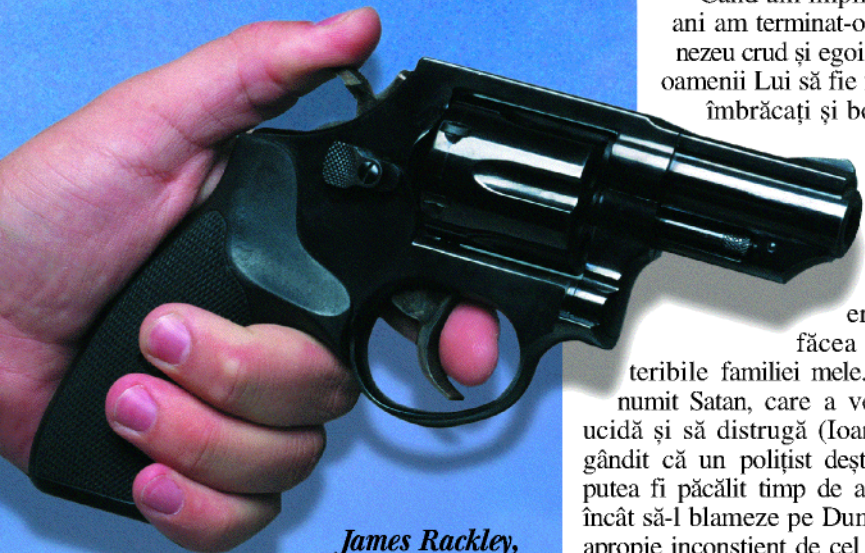
Toată viața auzisem de Dumnezeu, dar mi se părea că el este un Dumnezeu al sărăciei, înfrângerii și disperării, și desigur un Dumnezeu căruia nu-i păsa de mine. Spuneam "Tot ceea ce a făcut El pentru mine a fost să o țină bolnavă pe mama mea, să o apese și să o pună jos, lăsându-ne familia fără nici un ban, după plata spitalului și a notelor de plată către doctori." Atunci credeam că "Dumnezeu vrea să ne învețe ceva..."

Când eram copil mi s-a spus că Dumnezeu i-a luat pe bunicii mei pentru că El avea nevoie de ei să-l ajute în rai. În sinea mea mă gândeam adesea, "Oare avea acest Dumnezeu egoist, mai multă nevoie de bunicii mei, decât aveau nevoie inimile zdrobite ale copiilor și nepoților de pe pământ?"

Când am împlinit șaisprezece ani am terminat-o cu acest Dumnezeu crud și egoist care dorea ca oamenii Lui să fie flămânzi, prost îmbrăcați și bolnavi. El a dispărut din viața mea, până în ultimii ani, în care am învățat că nu Dumnezeu era cel care făcea acele lucruri teribile familiei mele. Ci era un hoț, numit Satan, care a venit să fure să ucidă și să distrugă (Ioan 10:10). V-ați gândit că un polițist deștept ca mine ar putea fi păcălit timp de atâția ani, astfel încât să-l blameze pe Dumnezeu, și să se apropie inconștient de cel mai mare dușman.

Rateu... în mașina 12

"Am fixat aceluși Magnum 357 și am tras de trei ori la rând."

*James Rackley,
Texas, USA*

De când eram tânăr, visasem că într-o zi voi ajunge ofițer de patrulă. Cariera mea în forțele de ordine, a început ca ofițer de poliție în Augusta, Departamentul de Poliție al Georgiei. Apoi am ajuns șerif deputat și în sfârșit visul meu din copilărie a devenit realitate când am fost numit ofițer de patrulă al statului Georgia.

Adesea mă întrebam mirat, dacă există vrea cale să mă înțeleg cu Dumnezeu, dar apoi îmi aminteam o minciună pe care am auzit-o toată viața mea, "Nu poți purta pistol, sau să fii ofițer de poliție, și să fii creștin în același timp."

Mă îmbătam din ce în ce mai rău și mai târziu am amestecat alcoolul cu drogurile. Mi se părea că am de luptat împotriva soției mele, și adesea mă gândeam la sinucidere. Am început să încerc aceasta la datorie. Știam că dacă muream la datorie, familia mea ar obține asigurare de la guvern și ar scăpa de mine în același timp.

Atunci o voce a început să-mi vorbească. Îmi spunea, "James, ai făcut o mizerie din viața ta și este doar o singură cale de scăpare. Tu vei muri, tu trebuie să mori, tu trebuie să mori!" Am auzit aceasta din nou și din nou în capul meu, până când am descoperit că singurul lucru care îmi dă sens era să mă sinucid. Într-o zi am condus mașina de patrulat într-un loc retras, am oprit motorul și stația radio și am scos revolverul meu din teacă.

Zgomotul a răsunat prin păduri.

Mi-am pus țeava în gură și am apăsat pe trăgaci. Nu s-a

Amărăciune și supărare

Amărăciunea a devenit o parte din mine, la fel ca și pistolul meu. Nu am făcut nici o deosebire între persoane particulare sau grupuri de oameni. I-am urât pe toți în mod egal. Ura mea exploda în toate direcțiile, dar mai ales împotriva lui Dumnezeu și a familiei mele. M-am bucurat intrând într-un grup unde puteam să-l înjur pe Dumnezeu. Spuneam lucruri cum ar fi, "L-aș împușca pe primul," și așa mai departe, m-am surprins încercând să-i explic copilului meu, referitor la Isus Cristos, că mai bine l-aș găsi în cel mai rău club de noapte decât să-l găsesc în vre-o biserică.

Când spuneam aceste lucruri teribile, ceva în interiorul meu striga, "Nu! Nu! Nu! James, tu știi că există Dumnezeu și știi că există un loc numit iad. Acela este locul unde vei ajunge, și îți tragi după tine și familia."

Nu am spus nimănui despre aceasta, dar am trăit cu o teamă constantă că în orice moment aș putea fi aruncat departe în eternitatea iadului. Putea s-o facă un maniac nebun, sau un copil speriat cu un pistol. Știam că fiecare apel pe care-l primeam prin stația radio, purta cu el posibilitatea de a fi ultimul.

întâmpilat nimic. Acel magnum a păcănit ca o armă fără muniție, iar apoi când am îndreptat-o pe geam afară și am apăs pe trăgaci, zgomotul a răsunat prin toate pădurile din jurul meu. Am fixat din nou pistolul la tâmplă, și am apăs pe trăgaci. Din nou a păcănit fără să tragă. Am mai tras odată pe fereastră și explozia glonțului mi-a răsunat în urechi. Am întors pistolul spre cap, am apăs pe trăgaci din nou, dar acel magnum 357, a avut încă un **RATEU!**

Nu au fost gloanțe defecte. Mai târziu acele gloanțe, care aveau pe capsă urma cuiului percutor, le-am tras, și au fost bune. Atunci m-am convins că a fost mâna lui Dumnezeu peste viața mea, care a făcut ca acele gloanțe să nu explodeze. Dumnezeu a răspuns la rugăciunile mamei mele și tatălui meu care se rugaseră pentru mine în toți acei ani.

“Poate lucrurile vor merge mai bine” m-am gândit eu. “Nu se poate să meargă mai rău”. Totuși mi se părea că zidurile vieții se prăbușesc pe mine.

Am ajuns până acolo că beam cel puțin o sticlă de whiskey pe zi. Era aproape imposibil pentru mine să rezist mai mult de trei sau patru ore fără băutura. În final soția mea și copiii m-au părăsit.

Acea voce continua să-mi spună, “James, tu trebuie să mori.” Mi-am adus aminte că într-o zi am spus “Îmi iubesc copiii, nu-i drept pentru ei să crească știind că tatăl lor s-a sinucis.” “Asta-i simplu,” mi-a replicat vocea, “I-ai și pe ei cu tine.” Apoi vocea mi-a spus exact cum

să iau viața copiilor și soției mele. În acel moment nu știam unde a plecat familia mea. Lor le era frică de mine și se ascundeau.

Într-o după-amiază, în timp ce eram la datorie pentru raportul de seară, vocea a început să-mi spună că am făcut o mizerie de lucruri și că cel mai bun lucru pe care puteam să-l fac era să uit de soția mea și de familia mea și să mă duc în ascunzișul meu și să mă sinucid. M-am dus la locul meu în grabă și am încercat să mor. Mi-am pus pistolul meu magnum 357 la cap, am apăs pe trăgaci și din nou un **RATEU!** Poate Dumnezeu să mă urească așa de mult încât să nu mă lase să ies din mizeria mea?

Răspunsul a început să vină în 1969. Soția mea și cu mine eram în proces de divorț. Într-o zi a venit acasă zămbitoare și mi-a spus că ea “*s-a născut din nou.*”

Ea nu a încercat să-mi agațe noua ei experiență de gâtul meu. Ea doar a început să dea un exemplu. Biblia spune în 2 Corinteni 5:17, “Căci dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” Ea devenise într-adevăr o ființă nouă în Isus.

Când încercam să încep o ceartă, ea se uita la mine și îmi spunea, “James, te iubesc,” și apoi pleca mai departe, lăsându-mă să mă simt acolo ca un idiot, cum de altfel și eram. Aceasta a început să aibă un impact emoțional deosebit în viața mea. Am putut vedea schimbarea în viața ei și știam în adâncul inimii mele că ea a găsit răspunsul la problemele noastre.

Hai să petrecem!

Într-o zi, au venit niște prieteni, să ne viziteze. El era ofițer de patrulă din California. M-am aprovizionat din belșug cu băutura și bancuri murdare pe care să le spun, la fel cum procedasem la vizita lor

anterioară. Dar nu a trecut mult timp, până am constatat că eu eram singurul care bea și ei nu râdeau la bancurile mele murdare.

De la ultima lor vizită, Jim a fost primit într-un grup de oameni din Banning, California, numit Comunitatea Internațională a Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline (FGBMFI). Prin relațiile cu acești oameni, el și-a încredințat viața lui Isus Cristos. Când ei ne-au invitat să luăm masa cu ei sâmbătă seara, am crezut că vom ieși în oraș pentru o seară normală. Spre surprinderea mea, când am ajuns la restaurant, localul era închiriat pentru un banchet FGBMFI.

Când am realizat ce făceau ei, am explodat. După ce le-am spus câteva lucruri foarte urâte, m-am calmat și am spus, “OK, voi juca jocul vostru prostesc de data aceasta, dar să nu mă mai păcăliți cu așa ceva niciodată.”

E plăcut să fii creștin?

În acea seară vorbitorul era un om de afaceri numit Blaine Ambury, din Lebanon, Ohio. El a mărturisit despre ceea ce a făcut Isus Cristos pentru el. El a vorbit despre un Dumnezeu numit El Shadai, Dumnezeu Atotputernic, Dumnezeu mai mult decât suficient. Acest Dumnezeu nu era Dumnezeul egoist căruia nu-i păsa de mine. El era un Dumnezeu iubitor, care L-a dat pe Fiul Său Isus Cristos, ca să-l salveze pe James Rackley. Acestea erau vești bune pentru mine și eu într-adevăr doream să cobor în față atunci când Blane mi-a cerut răspunsul, dar nu am avut curaj.

M-am întors acasă și am petrecut o noapte de insomnie, sucindu-mă și răsu-cindu-mă, gândind la modul în care mi-am trăit viața mizerabilă. Nu puteam merge mai departe de afirmația pe care o făcuse vorbitorul. Îmi răsună prin gândurile mele, cât a fost noaptea de lungă,

“Dacă nu ar exista iad ca să mă tem și rai pe care să-l aștept, totuși mi-aș dori să fiu creștin pentru că este plăcut.”

E plăcut să fii creștin? Niciodată nu m-am gândit la un asemenea lucru. Mi-am reamintit copilăria când auzeam oamenii venind la biserica noastră. Ei se plâneau de modul în care îi încercase diavolul în acea săptămână și cât de greu se trăiește o viață creștină. Ei întotdeauna spuneau, “Te rog, roagă-te pentru mine, pentru ca să pot rezista până la sfârșit.” Apoi m-am gândit la cât de multă dragoste și bucurie erau pe fețele soției mele Betty și a lui Jim. Știam că ei nu au fost așa în trecut. Ei nu păreau să “se chinuie să reziste până la sfârșit.”

M-am dus la servicii în dimineața următoare pe la ora șapte. La ora nouă, am ajuns la capătul drumului, acolo unde magnumul meu a avut rateuri. De data aceasta am strigat la Dumnezeu cu toată

Jimmy Carter

După ce Jimmy Carter a fost ales guvernator al statului Georgia, am luat hotărârea de a pune în aplicare cel de-al doilea capitol din 1 Timotei. Acesta ne spune să ne rugăm pentru toți cei care ne conduc. Am început să petrec cel puțin o oră pe zi, rugându-mă pentru noul guvernator și familia sa.

Trecuseră cam nouăzeci de zile de când am început să fac aceasta, când m-am găsit desemnat ca bodyguard al Guvernatorului Carter. Sfatul și rugăciunile lui au fost foarte speciale pentru mine, atunci când Dumnezeu a început să-mi spună să demisionez din Forțele de Ordine, și să intru ca lucrător pentru Dumnezeu. În timp ce eram în echipa Guvernatorului Carter, am avut privilegiul de a-i împărtăși experiența botezului cu Duhul Sfânt, ceea ce l-a influențat încât el însuși a primit și a experimentat aceasta.

FGBMFI ARE UN GRUP LÂNGĂ TINE

În prezent există grupuri FGBMFI în peste 140 de țări.

România

ALBA IULIA

Silviu Stâncel 058-82.82.23

ARAD

Eugen Mercuția 057-24.93.13

BOTOȘANI

Ionel Hîrtie 031-51.43.66

BUCUREȘTI

Constantin Ștefan 01-687.18.61

CĂLAN

Daniel Voica 054-73.09.97

CLUJ-NAPOCA

Ștefan Balazs 064-43.24.91

HATEJ

Dionisie Olărescu 054-77.70.98

HUNEDOARA

Mihai Sava 054-71.58.55

LIPOVA

Ioan Nafarianu 057-56.14.56

ORADEA

Daniel Nemțeanu 059-41.96.95

PIATRA NEAMȚ

Constantin Luchian 033-63.82.79

SEBIȘ

Axente Dărău 057-42.11.69

TIMIȘOARA

Nicu Boeriu 056-15.32.07

Alte Națiuni

FGBMFI
P.O. Box 49,
B-3000 Leuven 3,
Belgium.
Tel:(016)20.79.44
Fax:(016)20.79.31,
E-Mail: 100444.1300@compuserve.com

Un strigăt pătrunzător

Seth Pomeroy

Acolo eram eu, un cadavru într-un sicriu. În sfârșit momentul mult așteptat de liniște și pace. Apoi, deodată un strigăt pătrunzător a izbucnit! Flăcări au cuprins trupul meu muritor! Începea eternitatea? Flăcări și chinuri mă înconjurau. Disperat, am încercat să rostesc cuvintele, "Oh, Dumnezeuul meu, ajută-mă!"

Din fericire pentru mine, această întâmplare era doar o halucinație. Era doar o viziune a iadului, determinată de trei zile de drogare excesivă. Bogăția venise deja prin moștenire, și eu eram dotat de la natură cu talente atletice. Credeam că aveam dreptul la o viață bogată, plină de recompense și dis-

tracții. În schimb, viața mea interioară se prăbușea în frică. În realitate nu aveam nimic.

Atunci s-a întâmplat un miracol, deși nu a însemnat nimic pentru mine la acea dată. Am fost invitat la o biserică penticostală, de către un lucrător din biserică, care era vecin surorii mele. Lui i-a luat ceva timp ca să îndrăznească. Până atunci nu cunoșteam nimic despre frumusețea bibliei. Nimeni nu mi-a spus până atunci despre simplitatea salvării adevărate. Odată, când i-am cerut lui Dumnezeu să-mi ierte păcatul și să intre în viața mea, procesul vindecării a început! Dacă tu ești însetat de adevărul lui Dumnezeu te sfătuiesc 'să încerci mai întâi ce am încercat eu la sfârșit.' În cele din urmă, Isus se dovedește a fi singurul izvor proaspăt de Apă Vie. ●

puterea mea. "Doamne, sunt obosit de acest iad în care am trăit în toți acești ani! Te rog să-mi ierți păcatele. Sunt gata să întorc o pagină nouă și promit că-mi voi îndrepta greșelile, dacă aceasta va aduce odihnă vieții mele. Doamne Isuse! Tu, cel despre care a vorbit omul acela seara trecută, Tu, cel căruia i se ruga tatăl meu când eu eram un băiețel" Doamne Isuse, te rog să vii în viața mea.

În acel moment, prima duminică a lunii iunie 1970, între 9:30 și 9:45, stând la volanul mașinii nr 12, Isus Cristos a venit în viața mea, și eu "m-am născut din nou." "Nu voi uita niciodată sentimentul de pace și dragoste care a intrat în viața mea când am devenit o ființă nouă în Isus Cristos" "Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi."

Imediat am experimentat puterea lui Dumnezeu în viața mea. El ne-a vindecat căsătoria. Dorința de alcool și țigări a dispărut. În drumul meu au început să apară ocaziile să vorbesc oamenilor despre Isus. De multe ori, după ce discutam cu cineva despre o încălcare a legii, îi vedeam stând chiar acolo pe marginea drumului, cu amenda într-o mână, în timp ce ridicau cealaltă spre cer, ca și cum ei se rugau rugăciunea păcătosului, să-L primească pe Isus Cristos ca Domn și Mântuitor. Am văzut victime ale accidentelor miraculos vindecate, în timp ce mă rugam cu ele chiar acolo în vehiculele avariate.

Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru acei ani pe care mi ia permis să-i petrec ca ofițer și pentru lucrurile pe care le-am învățat în acel timp. Acum pot spune, "Dacă nu ar exista iad ca să mă tem și rai pe care să-l aștept, totuși mi-aș dori să fiu creștin pentru că este cea mai măreață viață care există!" ●

Când Dumnezeu conduce, Dumnezeu poartă de grijă

La treisprezece luni după ce l-am primit pe Isus în viața mea, eram pe șoseaua principală într-o joi noaptea, cu radarul, când, Duhul Sfânt a venit peste mine, m-a botezat și am început să vorbesc într-o limbă nouă, cerească.

Dumnezeu a început să vorbească cu mine și cu soția mea despre a merge la o școală biblică și a mă dedica total lucrării lui Dumnezeu. Privind în mod natural, nu vedeam nicidecum posibil așa ceva. Să demisionez din slujba mea, să-mi mut soția și cei trei copii din Atlanta, Georgia la Tulsa, Oklahoma, fără bani imposibil! Dar atunci când Dumnezeu conduce, El poartă de grijă cu tot ceea ce este necesar.

Noi am făcut atunci un pas extraordinar al credinței. Dumnezeu a venit în întâmpinarea noastră și a vorbit unor oameni pe care noi nici nu-i cunoșteam la acea dată, să ne doneze bani pentru a putea merge la școala biblică, pentru a ne instrui și pentru cărți. Altor oameni El le-a vorbit să ne ajute pentru celelalte cheltuieli. Dumnezeu despre care am auzit la banchetul FGBMFI, în noaptea de sâmbătă din iunie 1970, este Dumnezeu care este mai mult decât suficient. El nu ne lasă și nu ne va lăsa niciodată.

Azi visul meu cel mai mare este să-l împărtășesc pe Isus Cristos cu indienii și eschimoșii din Canada de Nord și Arctica de Est. El este credincios.

Fără frică de moarte

Jim Sepulveda

La 35 de ani am fost condamnat la moarte. “Jim, dacă tu nu recunoști nici o valoare, te rog pune-ți o dorință,” mi-a spus doctorul meu, după ce dureri puternice în piept, m-au trimis la spital. Testele au scos la iveală o inimă mărită, o valvă principală distrusă și două artere principale blocate de colesterol. Aș fi avut nevoie de operație dublă de by-pass și o înlocuire de valvă. “Noi putem să-ți dăm doar 10% șanse de supraviețuire,” m-a avertizat el. Am fost îngrozit – eram prea tânăr ca să mor.

Șase săptămâni înainte de operație, eram seara acasă, uitându-mă la televizor, când deodată o senzație caldă m-a înconjurat. “Am febră?” M-am mirat, ștergându-mi picături de sudoare de pe frunte.

Această relatare, a fost spusă cu câțiva ani înainte ca Jim Sepulveda să meargă să fie împreună cu Domnul Dumnezeu său. El este o mare pierdere pentru FGBMFI. El a fost un frecvent orator în multe țări, la convenții și întruniri. Era cunoscut ca om cu credință și viziune. Mulți oameni continuă să beneficieze de experiențe deosebite, de pe urma lucrării sale pentru Dumnezeu.

**“Ce este rău cu mine? Am febră?”
M-am mirat,
ștergând picături
de sudoare pe
fruntea mea.**

Atunci un gând clar mi-a venit în minte, “Stockton.” “Sharon,” am strigat-o pe soția mea, “este posibil să ajung la Stockton în seara aceasta?” Ea a zâmbit. “Da, dar nu cred că tu vrei să mergi acolo.” Apoi ea mi-a spus că acolo era un program special de rugăciuni pentru vindecarea celor bolnavi. Eu am început să râd. “Acei oameni fac doar pe sfinții,” gândeam eu.

“Nu m-aș duce la așa ceva nici pentru o grămadă de bani!”

Soția mea avea o educație penticostală, dar ea nu mai fusese la biserică de ani de zile. Nu știu de ce deodată m-am întors spre Sharon. “Nu ți-ar place să mergi?” am întrebat. Nu puteam să cred cuvintele ce ieșiseră din gura mea! Ne-am îndreptat spre sala de spectacol și am văzut o mulțime de oameni scurgându-se spre intrarea din față. La insistențele mele eu am stat sus la balcon, astfel ca nimeni să nu ne recunoască.

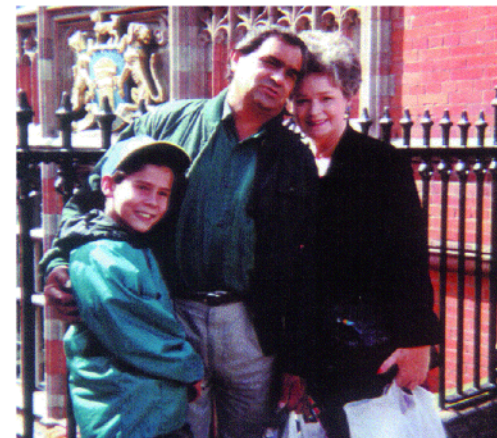
După ce serviciul a început, eu am devenit neliniștit și mă tot uitam la ceas. În final m-am întors spre Sharon. “Hai să ieșim de aici,” am șoptit. Cum am încercat să mă ridic, o senzație de căldură m-a înconjurat și am descoperit că nu puteam să mă mișc, picioarele mele erau paralizate! “Poate am un atac de cord,” m-am gândit nervos. Când am început să transpir, omul de pe scenă a chemat câțiva oameni în față. Priveam doar pe jumătate cum el i-a atins și ei au căzut la podea. “Aceasta e ceva ciudat,” mă gândeam eu, “dar nu pot să-mi mișc picioarele și să plec de aici.” Deodată oratorul s-a oprit și s-a uitat în sus. “Duhul Sfânt îmi spune că este un om aici care este programat pentru o operație pe cord deschis. Dacă tu vrei, coboară acum, eu cred că Domnul te va vindeca.” El a așteptat. Eu priveam în jur. Cu siguranță el se referea la mine. Încă nu mă puteam ridica. Nimeni altcineva nu a mers în față, și omul a vorbit din nou. “Duhul Sfânt îmi spune că are o lucrare pentru acest om. Fiecare să-și plece capul împreună cu mine. Să ne rugăm și să vedem dacă Dumnezeu îmi va spune numele lui.”

El și-a înclinat capul, în timp ce eu continuam să mă uit împrejur. După un minut el a ridicat încet un deget, până când mi s-a părut că era ațintit drept între ochii mei. “În ordine Jim, coboară jos

chiar acum,” a spus el. Deodată am simțit un aer proaspăt venind în jurul meu și am realizat că puteam mișca picioarele. M-am întors spre soția mea. “Sharon, plec din acest loc. Ne întâlnim la parcare.” Am mers spre holul principal, și apoi am urcat scările spre semnul IESIRE. În momentul când am împins ușa de la ieșire, acea senzație de căldură, m-a cuprins din nou. Atunci un gând clar mi-a venit în minte, “Ce ai avea de pierdut?”

Înainte să-mi dau seama, am dat drumul ușii, am pășit înapoi și am coborât scările până în față. “Spune-mi, crezi în Isus?” am fost întrebat. M-am gândit preț de o clipă. “Ei bine, da cred,” am răspuns. El a zâmbit, “Crezi că Isus a murit pe cruce pentru tine?” “Da,” am răspuns. El mi-a mai pus câteva întrebări, apoi și-a ridicat brațul și l-a îndreptat spre mine, “Jim, eu cred că Domnul te vindecă acum.”

Aceeași căldură a trecut prin mine încă o dată din nou, genunchii mi s-au înmuiat și am căzut pe platformă. Am simțit că sunt învăluit într-o pătură călduroasă de pace și dragoste. Atunci am început să văd o lumină roșie apărând din tavan. A coborât și mi-a atins capul. O căldură pură s-a scurs de la gât și piept până jos la picioarele mele. O căldură plăcută a urcat în partea stângă a mea și s-a oprit în zona

Când am fost declarat mort!

“Îl pierdem... îl pierdem...” Mi-am deschis ochii și stăteam într-un câmp cu multă iarbă verde. Fiecare fir de iarbă, strălucea ca și cum ar fi fost luminat de la spate de un mic spot de lumină. În dreapta mea se întindea o suprafață orbitoare de flori vibrante, de culori pe care nu le văzusem niciodată înainte. Deasupra mea, cerul nesfârșit era de un albastru adânc și pur. Aerul din jurul meu era pătruns de dragoste. Am urcat pe un deal la mică distanță, apoi m-am oprit la baza unui copac mare. O lumină a început să apară lângă copac. Aura orbitoare era prea puternică ca să o privești direct. M-am uitat șasiu în jos spre pământ și atunci am văzut o pereche de sandale începând să apară la capătul muchiei de lumină.

Când ochii mei s-au ridicat, am zărit tivul unei robe albe fără cusături. Mai sus, am putut observa forma unui trup omenesc. În jurul capului său strălucirea era mai puternică decât cel mai strălucitor briliant, întunecând vederea directă a feței sale. Cu toate că nu puteam vedea clar din cauza orbitei splendide, am știut imediat identitatea Omului. Stăteam în prezența lui Isus Cristos. “Jim, te iubesc.” Vocea sa m-a învăluit, cu indescifrabilă bunăvoință, plină de pace. “Dar nu a sosit timpul tău. Tu trebuie să te întorci, pentru că tu mai ai multe lucruri de făcut pentru Mine.” Am stat cuprins de o teamă respectuoasă, incapabil să scot un sunet. “Nu, nu mă mai întorc niciodată,” am protestat în gândul meu, “Rămân aici cu Tine.” Aproape chicotind, El a spus iarăși, “Jim, te iubesc, nu a sosit încă timpul tău.” Atunci strălucirea din jurul Lui s-a mărit și m-a cuprins, inundându-mă cu un sentiment total de dragoste și pace. Nu știu cât am stat transfigurat acolo, dar în final m-am întors de departe și am început să cobor dealul. Apoi o lumină albastră a început să mă învăluie ca o ceață. Se transforma într-o umbră și apoi orice lucru devenea negru. Deodată am deschis ochii și am realizat că mă aflu pe masa de operație, acoperit cu cearceaful.

pieptului. Apoi am simțit ca și cum două degete mici ar fi mișcat lucrurile în interiorul inimii mele. Am simțit mișcare fizică în interiorul meu cam două minute, apoi s-a oprit. “Isuse te iubesc,” m-am regăsit spunând. Cuvintele doar alunecau de pe buzele mele, fără gândire conștientă, “Știu că tu m-ai vindecat. Te iubesc.”

Când am trecut pe la doctor, el nu era convins și a insistat “Jim dacă nu-ți vei face operația pe cord deschis, nu o vei duce mai mult de șase luni.” Am discutat situația îndelung și apoi un gând clar mi-a venit în minte: Catheterizare. Aceasta este o procedură prin care doctorul face o incizie într-una din arterele principale, apoi introduce un catheter în inimă pentru a prelua imagini care prezintă starea exactă în care se află. I-am spus doctorului că acesta este ceea ce doresc.

Câteva zile mai târziu, eram pus pe masa de operație. Am fost treaz în timpul întregului proces. Totul părea să meargă foarte bine. Apoi în timpul ultimei manevre, am simțit deodată o durere arzătoare în mijlocul inimii mele. Durerea s-a răspândit în umeri și a coborât în piept și pe laturi. Puteam să simt greutatea doctorilor pe pieptul meu.

“Isuse, dacă a sosit timpul meu să merg acasă, sunt gata,” am gândit eu. Când o umbră întunecată m-a înconjurat, am putut să aud vocile de undeva de departe răsunând ca într-un tunel. “Îl pierdem... îl pierdem.”

Deși nu am dorit să mă întorc, mi s-a spus, “timpul tău încă nu a sosit.”

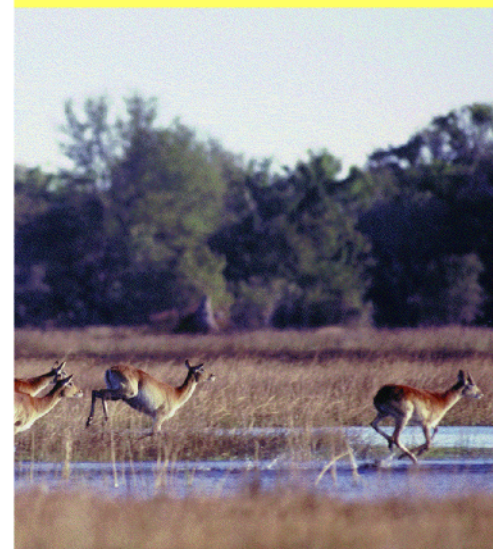
Deodată am deschis ochii și am realizat că stăteam pe masa de operație, acoperit cu un cearceaf. N-am știut decât mai târziu că am fost mort timp de 8 minute. Toți părăsiseră încăperea cu excepția chirurgului principal și a unuia din asistenții săi. Ei erau în spatele ușii, întocmind raportul despre moartea mea.

Îvierea

Steve van Denver, Olanda

Heinrich și-a purtat propriul certificat de deces în portofel. Era un document oficial semnat de un doctor. L-am întâlnit pe Heinrich, întorcându-se acasă din Africa de Sud. În timpul unei întruniri FGMBFI, el a avut un atac de cord. Un prieten l-a dus imediat la spital, unde l-au declarat mort. Acesta a telefonat grupului care-l aștepta și a spus ce se întâmplase.

După un timp câțiva oameni din FGMBFI au sosit și au început să se roage, când deodată o infirmieră a început să strige. Cearceaful care acoperea corpul s-a mișcat și omul mort s-a ridicat imediat. Ei l-au ținut în spital o zi, sub observație, dar nu au putut să găsească nici o boală inimii lui Heinrich.

Ziare Vechi

Isami-Barboza, Cotonu, Benin

La 31st December 1996, când curățam cutia de ziare, intenționând să arunc ziarele vechi, am găsit o revistă Voce. În timp ce citeam istorisirile, m-a cuprins o pace și bucurie. Am putut citi, ce Dumnezeu mare, au cei ce-și încredințează viața în mâna Lui.

Am urmat pașii descriși în revistă, care ne arată cum să-L primim pe Isus în viața noastră. Suntem mulțumitori pentru schimbările minunate, care au apărut în viața noastră, în urma acestor pași.

Pentru a obține revista VOCE

Trimiteți revista VOCE prietenilor dvs. Pentru aceasta vă rugăm să contactați la cel mai apropiat grup local de dvs. (citiți pagina 9) sau trimiteți E-MAIL la voce@fgbmfi.sorostm.ro

După câteva minute m-am ridicat. Cearceaful a alunecat jos în poala mea și am văzut doi oameni în spatele ușii cu spatele la mine. “Domnilor,” am anunțat eu, “sunt gata să încep dacă și dumneavoastră sunteți.” Ei s-au întors și m-au privit cu fețele lor albite. “Adu-i pe ceilalți imediat aici repede!” a spus în final chirurgical asistentului său.

Ei mi-au făcut teste după teste. Dimineața următoare, devreme, chirurgical a venit în camera mea și m-a anunțat că el îmi făcuse ieșirea din spital. “Vino la biroul meu în seara aceasta la 8:30. Ne vom uita acolo la rezultatele noilor tale analize.” În acea noapte i-am povestit doctorului meu ce am experimentat de-a lungul celor 8 minute cât am fost “mort” pe masa de operație. “Jim”, a spus el după ce eu am terminat, “vreau să-ți arăt ceva ce nu poți să crezi.” Împreună ne-am uitat la noile imagini ale inimii mele. În loc să fie mărită, acum era la dimensiuni normale. Acolo unde fusese blocaj 58%, acum nu mai era nici urmă de colesterol. Și valva principală funcționa normal. “Noi te-am supus la teste peste teste, Jim.” El m-a privit și a clipit. Aceasta depășește toate recordurile...” Am văzut o lacrimă formată la colțul ochilor lui, dar avea un zâmbet pe fața sa. “Conform acestor imagini, acest Isus despre care mi-ai vorbit, a înlocuit sau ți-a reparat inima.

Aceasta se întâmpla cu cincisprezece ani în urmă. De-a lungul anilor, Domnul mi-a oferit sute de ocazii ca să-mi fac mărturisirea și să mă rog pentru oamenii bolnavi. Noi am văzut că Dumnezeu face multe miracole. Știu că Dumnezeu este viu. L-am văzut lucrând, atât în viața mea cât și în viața altor mii. ●

O RELAȚIE PERSONALĂ

Drag cititor: Citind aceste mărturii din prezenta ediție a revistei Voce poate că vă puneți întrebarea dacă și dvs. ați putea cunoaște pe Dumnezeu în mod personal și să aveți pace în inima dvs. Isus spune că pentru a cunoaște pe Dumnezeu, care este Duh, trebuie să fiți născut din nou în Duh și în Adevăr. Ca toate acestea să se îndeplinească trebuie:

1 Să recunoașteți înaintea lui Dumnezeu, că ați trăit în mod egoist, nu în onoarea Lui ca Domn al vieții dvs, că ați păcătuit și sunteți despărțit de El “Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Rom. 3:23).

2 Să vă căiți întorcându-vă către Dumnezeu cerând iertarea Lui pentru păcatele dvs. din trecut și ajutorul Său pentru a trăi așa cum dorește El “Eu vă spun: dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel” (Luca 13:3).

3 Să credeți că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că, El murind pe cruce a luat toate păcatele dvs. asupra Lui ca să puteți obține iertarea lui Dumnezeu “Fiind că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

4 Să mărturisiți lui Dumnezeu că Îl primiți pe Isus ca Salvatorul și Domnul vieții dvs. “Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit” (Rom. 10:9).

Dacă citind atent cele de mai sus vreți să faceți acest pas important, rugați-vă cu voce tare, astfel: “Dumnezeule, recunosc că sunt un păcătos, destinat pieririi. Îmi primesc pe Isus Hristos Fiul Tău care a murit pentru păcătoși – și pentru mine – și al cărui sânge vărsat spală și păcatele mele. Îl recunosc pe Isus ca Salvatorul și Domnul vieții mele și Îi mulțumesc pentru dăruirea vieții veșnice. Acum am încredere că Tu o să mă ajuți să trăiesc așa cum Tu dorești.”

Faptul că Dumnezeu v-a primit nu depinde de simțămintele dvs. Sentimentele sunt schimbătoare dar noua dvs. legătură cu Dumnezeu se bazează pe promisiunile Lui (Rom. 10:13). **Să nu vă fie rușine să spuneți celor din jur despre relația dvs. cu Isus** (Mat.10:32). **Faceți-vă timp zilnic pentru rugăciune și citirea Bibliei.** (1 Petru 2:2, Ps. 37:4, Rom. 8:14).

Dacă ați luat această decizie importantă vă rugăm să ne informați, vă vom trimite și alte informații. Contactați-ne la unul din telefoanele Grupului Local FGBMFI cel mai apropiat de dvs.

☐ VĂ RUGĂM SĂ NE CONTACTAȚI ☐

Adresa Sediului FGBMFI România: 2876 Lipova, str. Detașament Păuliș nr 193/a, județul Arad, România, telefon: 057-56.71.74

- Doresc să vă informez de hotărârea mea de a-L urma pe Isus Hristos. Vă rog trimiteți-mi broșura “Acum când L-ați primit pe Isus Hristos”.
- Doresc să știu mai multe despre FGBMFI.
- Doresc să fiu pus în legătură cu membrii FGBMFI.

Numele și adresa în clar.

Datoria mea este plătită

Kumar Swamy, Surrey, Anglia

Eram la Cafe Royal la o demonstrație sportivă, când Ken White, m-a invitat la o seară FGBMFI în restaurant. Deși am fost intrigat, până la urmă am acceptat să merg. Aceasta a fost în 1982. Pe vremea aceea eram hidus, și am fost foarte ofensat atunci când două femei m-au întrebat la ce biserică obișnuiesc să merg. Am vrut să plec imediat, dar mi-am amintit că părinții m-au învățat să fiu politicoș, și am rămas dar nu am răspuns chemării din acea noapte.

Este obiceiul nostru să răsplătim pe cei ce fac ceva pentru noi. În felul acesta nu rămânem datori nimănu. Ar fi fost prea scump ca să-l iau pe Ken la Ritz, deci singurul mod în care-l puteam răsplăti a fost să-l iau la următoarea seară tot la Cafe Royal.

Vorbitorul din acea seară a fost un eminent avocat indian din Guyana, pe nume Sir

Lionel Luckhoo. El a istorisit cum a fost vindecat fiul său prin rugăciune. "Dacă Dumnezeu este așa interesat de oameni," m-am gândit eu, "doresc și eu să am parte de el." Astfel l-am invitat pe Isus în viața mea, în acea seară.

La una din întrunirile următoare, Dumnezeu a dat un "cuvânt de cunoștință" (cuvânt profetic). S-a spus că cineva are probleme la genunchi și Dumnezeu vrea să-l vindece. După ce am fost convins că se referea la mine, m-am dus în față ca să primesc vindecare. Deși nu am simțit nimic, am fost convins că un Dumnezeu bun nu trișează și am crezut că am fost vindecat. A doua zi l-am provocat pe vecinul meu suedez la o partidă de squash. El a crezut că va câștiga, pentru că eu nu am mai jucat de multă vreme. Dar eu l-am bătut. Această vindecare a schimbat toată viața mea, și modul de a privi lucrurile.

La 50 de ani, m-am gândit că este bine să-mi fac analizele de rutină. Fiind în viz-

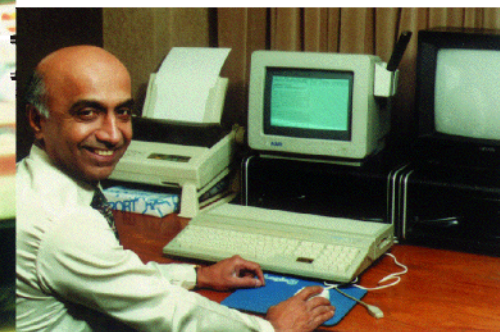

ită la fratele meu în Statele Unite, mi-am făcut câteva teste medicale. Totul a mers bine până la proba de efort, când brusc medicul a oprit proba. Nu a vrut să-mi explice despre ce este vorba, dar m-a trimis la sala de operație. Era de neînțeles, pentru că mă simțeam bine.

Ca un creștin convins, am început să mă rog pentru această situație. După aceea am aflat că tensiunea mea a fost 220/110. După simptome eram la fel ca tatăl unuia din doctori, care a avut un blocaj arterial, ceea ce practic însemna moarte. Practic ei nu mi-au mai dat nici o șansă. Când m-au pus pe masa de operație și au început să-mi facă o grămadă de teste, nu au mai găsit nici un semn de blocaj. "Nu pot să cred!" a spus chirurgul. Isus m-a vindecat și blocajul a fost curățat în întregime.

Dumnezeu a revărsat harul său peste mine în multe domenii. El mi-a vindecat fiul când avea trei ani jumate, și avea probleme cu respirația din cauza infecțiilor la amigdale. Acum el a crescut și este la fel ca orice persoană obișnuită.

Familia ta te poate ajuta în viață, dar abilitățile lor sunt limitate. Dumnezeu, pe de altă parte, este etern. Ajutorul lui nu se va sfârși niciodată.

Un hindus foarte strict

M-am născut în India de Sud, într-o familie de hinduși, foarte stricți, vegetarieni. Părinții mei au ajuns să-mi interzică să intru în bucătăria prietenilor mei, pentru că o considerau inpură. Acest lucru a fost greu de acceptat pentru mine.

Pentru că aveam picioarele deformate de la naștere, intervenția chirurgicală era necesară. Am fost internat pentru operație, la un spital al Misiunii Creștine. Mi-au spus că s-ar putea ca operația să arate inestetic, dar operația a reușit, deși câțiva ani a mai trebuit să umblu în cârje. Acest lucru însă nu m-a împiedicat mai târziu să lucrez la liniile de înaltă tensiune și chiar în Air Force.

În acest timp credeam în Dumnezeu, dar nu-mi plăceau creștinii, pentru că vedeam lipsa de dragoste cu care unii creștini îi tratau pe alții. De exemplu, cunoștem un bărbat care mergea cu mașina la biserică în timp ce soția și copiii lui mergeau pe jos.

Am ajuns în Marea Britanie în 1971, pentru a lucra pe computere. Am început să joc squash, și am jucat mult. Acesta este un sport dinamic care solicită frecvente mișcări spontane. Din acest motiv, genunchii mei s-au distrus, și mi-au cauzat mari dureri de-a lungul anilor. Se părea că nu mai era nimic ce să mă ajute...

Ființa cea mai bună

Mișkolcz Coloman, Oradea, România

Tata era actor la teatrul de păpuși, și nu ne-a educat în frica și dragostea față de Dumnezeu. După revoluția din 1989, mi-am pierdut locul de muncă și am fost nevoit să mă privatizez. Dar toată afacerea a ajuns un mare faliment. Poate și din această cauză, s-a declanșat o bolă care nu iartă. Tumoare canceroasă la intestinul gros.

În sala de operație, în iunie 1996, era o icoană cu Isus Cristos, și i-am cerut lui Isus să mă ajute să scap din această operație grea. Cu adevărat, El poate fi lăudat, pentru că m-a ajutat și am trecut cu bine peste operație.

După ce afacerea noastră a falimentat,

eu și soția mea, Magda, am început să bem. Mai târziu am aflat, că pe coridorul spitalului, ea i-a promis lui Isus că dacă mă salvează, ea se va lăsa de aceste obiceiuri rele.

Isus a fost bun cu noi, și a ascultat rugăciunile noastre. El ne-a căutat, prin trei oameni deosebiți, care au făcut mult pentru mine. Szeles Eniko, Paniti Imre și Daniel Nemțeanu, mi-au spus că există o cale prin care să nu mai simțim acel gol mare din inimile noastre. Acel gol poate fi umplut în întregime numai de Isus Cristos. Atunci am hotărât că vrem să trăim alături de ființa cea mai bună din lume, Isus Cristos, Mântuitorul omenirii, Dumnezeu tatăl, iubirea totală și Duhul Sfânt mângâieto-

rul nostru.

La ultimul control medical toate analizele au ieșit foarte bine. Afacerea noastră, a început să meargă bine, dar tot ce fac deacum înainte fac numai cu Isus. Trăiesc în chirie, pentru că în timpul falimentului am pierdut tot ce am avut, dar greutatea problemelor le duce Isus. Știm că tot ce ne-a furat Satan, Dumnezeu ne va da înapoi prin Isus.

M-am gândit bine. Am luat o hotărârea de a petrece viața veșnică alături de Isus, ca să trăiesc în împărăția cerurilor în bucurie cu Dumnezeu!

Mișkolcz Coloman, are 40 de ani, este tată a trei copii din două căsnicii. Pe ființa cea mai bună din lume, a cunoscut-o la o întrunire FGBMFI. Atunci a decis să-și predea viața în mâna lui Isus Cristos.

Un mare proiectant

Ian Marshal, Hove, Anglia

Fizica ce am studiat-o la universitate, m-au făcut să mă gândesc la legile de bază ale universului, la existența noastră ca oameni și la implicațiile spirituale. Am devenit convins că există o mare putere care stă în spatele acestor lucruri. Cu cât am studiat mai mult cu atât mă apropiam de concluzia că trebuie să existe un creator, Dumnezeu.

În timpul examenelor, am întâlnit un creștin, student la inginerie chimică. El mi-a explicat că Dumnezeu dorește să aibă o relație personală cu mine, ca un tată cu un fiu. Am împrumutat Biblia

lui, ca s-o citesc în timpul vacanței de vară. Am început cu evanghelia după Ioan; Am citit despre Isus Cristos care a fost reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ. Într-o seară de septembrie, contemplând cerul, am știut că în spatele acestui albastru minunat din apusul soarelui, se extindea universul. În acel moment Isus mi-a spus în inima mea, că El este Dumnezeu atotcuprinzător, și totul este sub control. Înțelegând mărăeia lui Dumnezeu, mi-am încredințat viața în mâna Lui.

Citind Biblia în continuare, am început să mă uit mai atent la lucrarea lui Dumnezeu în viața mea, și în mai multe ocazii am văzut răspunsuri la rugăciuni. Mai târziu, la o întâlnire din Romford, am primit botezul cu Duhul Sfânt.

În acest timp, am participat pentru prima dată la o întrunire FGBMFI, la Brussels. În momentul în care am intrat în încăperea, am simțit ceva extra-

ordinar. Astfel, atunci când s-a înființat un grup FGBMFI în Woodford, am dorit să fiu și eu membru. Citind cartea «Cei mai Fericirii Oameni de pe Pământ», am fost inspirat de povestirea fermierului Henry Krause. El a primit proiectul noii ferme, de la Dumnezeu printr-un vis, și astfel a început o companie de succes.

Proiectarea inginerescă, este o activitate creativă, dar și spirituală. Rezultatele muncii mele sunt mult mai bune atunci când mă rog, pentru că Dumnezeu îmi dă răspunsuri. De exemplu, un client m-a întrebat despre un ecran ieftin pentru clienții lui. Dumnezeu mi-a arătat în rugăciune, un ecran care la prima vedere nu prea era practic. Totuși am hotărât să construiesc acel model și la sfârșit am constatat că e bun. Acesta este un concept nou numit «Dynovisor», și în prezent este bine vândut în Japonia.

În viața mea de creștin, am experimentat multe lucruri, care toate îmi spun că Dumnezeu are grijă de mine. Eu continui să mă uit înainte spre călăuzirea lui Dumnezeu, într-o relație de tată și fiu.

CINE SUNTEM NOI?

COMUNITATEA INTERNAȚIONALĂ A OAMENILOR DE AFACERI AI EVANGHELIEI DEPLINE este o comunitate internațională a oamenilor de afaceri creștini având următoarele scopuri:

1 Să aducă bărbați la Dumnezeu și în biserici prin mărturisirea puterii și prezenței lui Dumnezeu în lumea de astăzi prin mesajul Evangheliei depline.

2 Să pună la dispoziția tuturor creștinilor un cadru de Comunitate creștină printre oamenii de pretutindeni sub un singur drapel al experiențelor cu Isus Hristos și să-i întărească pentru ca atunci când se vor reîntoarce în bisericile lor să aducă o înflorire și reînnoire. FGBMFI nu este o biserică, cult, denominațiune sau sectă. Ea nu are pastori sau preoți și nu formează biserici.

3 Să aducă o mai mare unitate printre toți creștinii.

VOCE No.974

Aceasta este una din cele 28 de limbi în care apare revista Voice (Voce) publicată de FGBMFI - Biroul Internațional: P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel: (016)20.79.44 Fax: (016)20.79.31.

Revista se publică de șase ori pe an.

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: 100444.1300@compuserve.com **International Publications Directors:**
Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone. • Graphics: Intl. Graphics & Design. • Art: Jean Claude Duviella. • US Graphics: Colin Smith.
România Editor: Marcel Popa